

[Grünbaum.]

givet udtryk for mange gange, at vi skulle tilstræbe en oprydning i fradragsjungen, forstået på den måde, at man skulle gøre de såkaldte indkomstfradrag ligeligt virkende for alle. Socialistisk folkepartis stilling kender vi også, så det burde jo være muligt at komme igennem. Jeg håber, at man også i venstre og hos de konservative vil være med til at lave en virkelig reform på dette område.

Så vil jeg gerne sige, at den betragtning, hr. Haunstrup Clemmensen også var inde på, nemlig at man ikke behøver tillægsskatten, fordi det beløb, der kan indbetales til indeksordningerne, i forvejen er begrænset til de seks kontrakter, synes jeg ikke er noget værd, for man kan jo blive ved med at tegne disse kontrakter. Det er ikke sådan, at hvis man bare én gang har tegnet indekskontrakter, kan man ikke gøre det mere. Man kan blive ved hele livet, lige til man fylder 57 år. Man kan altså også blive ved med at gentage proceduren med: jeg tegner indekskontrakter, jeg ophæver indekskontrakter, jeg tegner nye indekskontrakter, jeg ophæver, jeg tegner, jeg ophæver osv. Det er dér, problemet ligger, så jeg synes ikke, det er nogen rigtig, sagligt rigtig, betragtning, at fordi det er begrænset til seks kontrakter, betyder det ikke noget. Det er skam et stort problem, og jeg håber i hvert fald på, at der ikke i finansministerens udtalelser lå nogen afvisning af, at det problem også kan drøftes i udvalget. Det er noget af det, vi lægger megen vægt på.

Endelig var finansministeren selv inde på det forhold, at man kunne få skattefradrag, selv når der blev indbetalt 1 mill. kr., fordi der er fuld fradragsret. Hr. Ømann var inde på noget af det samme. Det er også et problem, vi gerne vil se på. Når jeg sagde, at vi stort set anerkendte det system, vi havde, og dermed, at vi ikke fik en gennemgribende revision, lå der deri, at man formentlig ikke kunne sige, hvad jeg selv har overvejet mange gange, at 3.000 kr.s reglen i virkeligheden burde være gældende på hele området for at forhindre, at folk med meget store indtægter brugte disse ordninger, ikke for at spare op, men for at skaffe sig en skattefordel. Hvis man virkelig kun ville præmiere den egentlige opsparring, hvor det var folk

med små indtægter, der præsterede en opsparring, så måtte der altså lægges et loft over 3.000 kr.s reglen, som de små sparere får den fulde fordel af. Jeg vil ikke stille forslag om her i dag, at der skal være et vist loft på indbetalingerne, men det er da en tanke, man efter de oplysninger, finansministeren har givet os her i dag, også godt kunne overveje.

Ømann: Jeg vil gerne sige til finansministeren, at jeg tror ikke, jeg udtrykte nogen særlig begejstring for en konvertering af disse fradrag til fradrag i skatten. Jeg indrømmer, at det ville være et fremskridt, men efter min opfattelse ikke et tilstrækkeligt fremskridt. I øvrigt forstod jeg på finansministeren, at vi får en redegørelse, der siger os, at det ikke er teknisk muligt under kildeskatten at lave fradrag i skatten. Jeg vil gerne sige, hvorfor det ikke er tilstrækkeligt for mig. Dette med opsparringstilbøjelighed er jo ikke bare et spørgsmål om, hvorvidt folk er uartige eller artige. Der er kategorier, der kan spare op, og der er kategorier, der ikke har indkomst tilovers til opsparring. Men man stiller disse to kategorier ulige ved at præmiere de første og straffe de sidste.

Må jeg i øvrigt om de lovtaler, der såvel af forskellige ordførere som af finansministeren har været holdt om, at man skal fremme den fornødne opsparring i samfundet, sige, at det dog har vist sig, at man ikke kan lave opsparring ved disse kunstige incitament. Vi har i øjeblikket en rente i samfundet på 14 pct.; end ikke den formår at drive folk til opsparring. Det eneste incitament af værdi er naturligvis at føre en økonomisk politik, der ikke indeholder en galoperende inflation. Det er såmænd det eneste, der skal til for at fremme opsparringen.

Jeg vil gerne stærkere præcisere et spørgsmål, som jeg i og for sig stillede, men da det ikke var stillet i spørgsmåls form, er det måske derfor nødvendigt at præcisere det. Jeg vil gerne spørge om finansministerens stilling til og regeringens syn på følgende: er det rigtigt at følge to linjer med hensyn til vor sociale lovgivnings retning? På den ene side, som vi gør her i dag, en forøgelse af statstilskuddet til private pensionsordninger — for en forøgelse ligger allerede i den forø-